

Sophie ardea de nerăbdare.

- Bunico, asta este ceea ce mi-am dorit întotdeauna să fac. Și cred că soră-mea are de gând să se mute în L.A. când ne întoarcem acasă. Vrea să lucreze pentru tatăl ei și pentru soția lui. Vorbește de mult despre asta.

- Știu. Cred că ar fi bine pentru ea. Cred că are nevoie să-și rezolve problema asta. Visează să fie cu el de mult timp, deși s-ar putea să-i vină greu mamei tale.

- Deja i-a spus, și mama nu are nimic împotriva. Cred că în New York nu prea are nici o șintă și e greu de pătruns în lumea artistică de acolo. S-ar putea ca în L.A. să fie mai bine pentru ea, deși o să-mi fie dor de ea, a încheiat Sophie melancolic.

- Și mie, a spus Olivia, dar era entuziasmată că Sophie acceptase să lucreze pentru ea.

În sfârșit, venea următoarea generație. Și poate că într-o zi avea să li se alăture și Alex. Olivia avea speranțe foarte mari în ceea ce îl privea. Cât despre Sophie, ea era o adevărată stea. Olivia avea sentimentul că nepoata ei urma să ajungă departe, după ce-și rafina abilitățile și învăța mersul afacerii. Avea o minte nemai-pomenită pentru afaceri și se arătase interesată de Fabrică încă de copil, exact așa cum făcuse și Olivia, când lucrase la magazinul inițial de articole de uz casnic, pe când avea doisprezece ani. I se păruse cel mai interesant loc de pe pământ, și acum credea la fel. Și știa că și Sophie gândea tot așa.

Au vorbit până târziu în noapte despre planurile pe care le avea Olivia pentru ea și despre visurile lui Sophie, și, când s-au dus la culcare, Olivia avea sentimentul că făcuse un pas important. Era momentul să deschidă porțile, să întâmpine noua generație și să-i ia alături pe cei tineri.

A doua zi dimineată, când s-au trezit, erau la St. Jean Cap Ferrat, în Franța, unul dintre cele mai luxoase locuri de pe Riviera franceză. Într-una dintre veri, Olivia închiriasse o casă aici, o vilă imensă. La micul dejun, când au ancorat, Amanda părea să fi înviat privind la casele

scumpe și vorbind despre proprietarii acestora. Amanda manifesta un clar interes față de oamenii cu averi colosale. Ca și cum pe toți ceilalți îi vedea drept o pierdere de vreme.

Când Alex a auzit despre oferta pe care Olivia i-o făcuse lui Sophie, a simțit că-l apucă gelozia și le-a mărturisit asta în timpul mesei de dimineață. Sarah s-a arătat profund deranjată de reacția lui. Voia ca Alex să lucreze pentru o fundație sau să devină un soi de activist politic. Nu-i plăcea ideea ca el să muncească pentru Fabrică, și, de obicei, când Olivia vorbea cu el despre asta, încerca să se asigure că mama lui nu era prin preajmă.

Alex îi spusese bunicii lui că, imediat ce avea să termine facultatea, voia să vină să lucreze pentru ea. Olivia fusese încântată de idee. Dar, deocamdată, Sophie era cea care urma să vină la firmă, la sfârșitul anului. Iar Liz era mulțumită. Știa că era un lucru potrivit pentru Sophie și că fusese visul ei dintotdeauna care devenea, în sfârșit, realitate. Alex trebuia să termine școala, să meargă la facultate, așa că era prea devreme pentru a-l include în planurile lor. Sarah se simțea ușurată.

În acea dimineață, Olivia a lăsat-o și pe Sophie să participe la discuția despre afaceri pe care o avea cu Phillip și cu John, și fata a contribuit cu câteva idei surprinzătoare de bune. Și unchii ei au fost impresionați. Ședința din ziua aceea s-a nimerit să fie numai bună pentru participarea ei – ca niciodată, nu au fost probleme, și au primit vești deosebit de bune despre cifrele de vânzări la noua linie de produse pe care John tocmai o introdusese. Sophie abia aștepta să se alăture echipei.

După terminarea ședinței, au dus iahtul la Cap d'Antibes pentru prânz și au ancorat în față la Hotel du Cap. Era unul dintre numeroasele locuri extraordinare unde Olivia fusese împreună cu Joe. Petrecuseră aici un weekend fabulos, în partea de hotel numită Eden Roc. Mâncarea era senzațională, camera fusese fabuloasă, și își petrecuseră zilele într-o cabană separată, unde se servea prânzul. Fusese cel mai romantic loc

din câte vizitase împreună cu Joe. Olivia făcuse deja o rezervare pentru toată familia ei, pentru prânz.

Au mers cu șalupa până la pontonul hotelului și au luat masa de prânz la restaurantul de lângă piscină. Au stat la balconul care dădea spre Marea Mediterană și s-au desfătat cu mâncăruri delicioase. Nepoții ei au văzut mai mulți tineri de vârsta lor, și le-ar fi plăcut să poată rămâne acolo, dar se distrau pe cinste și la bordul iahtului. *Lady Luck* era o priveliște impresionantă, ancorată chiar în fața hotelului; toată lumea se întreba cine se afla la bord. Ca întotdeauna, în hotel se aflau câțiva americani și mulți nemți, precum și o varietate de bine-cunoscuți aristocrați francezi. Era exact genul de loc după care era înnebunită Amanda. La prânz i-a spus lui Phillip că ar trebui să revină la un moment dat și să petreacă o săptămână acolo. Lui Phillip nu-i trecuse niciodată așa ceva prin minte. El era fericit să-și petreacă timpul în căsuța lor din Hamptons sau pe ambarcațiunea cu pânze pe care o ținea la clubul de iahting din apropiere. Nu simțea nevoia să impresioneze pe nimeni venind la Hotel du Cap, în sudul Franței, dar știa că soției lui i-ar plăcea.

După prânz și după o plimbare în împrejurimi, au revenit la ponton, și șalupa i-a dus înapoi pe iaht. Cu toții începeau să se simtă ca acasă pe el. Au înotat și au stat la plajă, apoi au navigat lent înapoi la St. Jean Cap Ferrat, unde plănuiau să ancoreze pentru noapte. Amanda își amintise că avea niște prieteni care locuiau acolo. Le-a telefonat și aștepta cu nerăbdare să meargă să ia cina cu ei în seara aceea. Au invitat-o și pe Liz să îi însoțească. Sarah și John au spus că vor să petreacă o seară liniștită la bord. Olivia plănuise să petreacă seara împreună cu copiii. Voiau să organizeze o petrecere cu dans. John și Sarah au coborât în cabina lor imediat după cină.

Oliviei îi plăcea să îi aibă pe copii numai pentru ea. Au dansat o vreme pe muzica de pe CD-urile pe care le aduseseră cu ei. Pe urmă au jucat toți patru Monopoly, și, când fetele s-au dus la culcare, a rămas singură

pe punte cu Alex. De zile bune avea senzația că îl frământa ceva, dar nu avea idee despre ce era vorba. Odată ce au rămas singuri, Alex a păstrat mult timp tăcerea.

Olivia se întreba dacă nu cumva era supărat de oferta pe care i-o făcuse ea lui Sophie, dar Alex înțelesese că era încă prea tânăr. Mai avea cinci ani de școală, înainte de a se putea alătura echipei.

- Alex, pot să te ajut cu ceva? a întrebat Olivia, hotărâtă să spargă gheața.

- Nu știu, bunico, a răspuns el în șoaptă, privind-o drept în ochi.

Era un puști foarte direct, dar ea simțea că era ceva care îl deranja.

- Uneori lucrurile sunt mai complicate decât par, a zis el după o clipă de ezitare.

- Asta cu siguranță așa este, a răspuns Olivia, zâmbindu-i. Dacă ți-ai dat seama de asta, ești cu mult înaintea celor de-o seamă cu tine.

- Dacă îți spun un secret, juri să nu-l mai spui nimănui?

- Da, bineînțeles. Nu și-ar fi încălcat jurământul decât dacă afla că Alex făcea ceva periculos pentru el, dar asta nu i-a mai spus-o. Mi se pare că ai ceva pe suflet.

- Poate că da, a zis el precaut. Nu vreau ca mama și tata să afle.

Oliviei nu-i suna prea bine.

- De ce nu?

- Nu cred că ar face față.

Era măgulită că lui i se părea că ea putea accepta dezvăluirea lui. Dar văzuse mai multe în viață decât Sarah și John. Ei erau cu treizeci de ani mai tineri decât ea și duceau o viață ferită. Olivia trăise mai multe experiențe în viața ei și văzuse mai multe aspecte ale lumii.

- Păi, atunci ce-ar fi să mă pui la încercare?

Voia să-l ajute, iar el era evident dornic să discute cu cineva. Dar Olivia nu era pregătită pentru ceea ce urma să-i spună.

- Bunico, sunt gay.